

[Handelsministeren.]

Januarforliget. Det er utvivlsomt, at den Lovgivning, der da fandt Sted, har virket fremmende paa Beskæftigelsen her i Landet. Det er ganske givet, men der kan heller ikke være Tvivl om, at ved Siden deraf har de importregulerende Foranstaltninger virket befordrende paa Beskæftigelsen. I hvor høj Grad skal jeg ikke komme nærmere ind paa her. Jeg tror ikke, det ladet sig opgøre nøjagtigt i Tal, men jeg vil sige, som man har sagt det i Schweiz for nylig ved Opgørelsen af Forholdet paa tilsvarende Maade som her, at man maa ikke blot tage i Betragtning ved Bedømmelsen af dette Forhold, at saa og saa mange flere er kommet i Arbejde i den Periode, Restriktionerne har virket, man maa ogsaa tage i Betragtning, hvor mange der foruden dem, der er kommet i Arbejde, vilde have været uden Arbejde i Tilfælde af, at man ikke havde haft Restriktionerne at støtte sig til.

Det er givet, at vi har arbejdsløse Handelsfolk. Det ved vi, og vi ved ogsaa, at den enkelte Importør i mange Tilfælde har følt sig brøstholden og, set fra vedkommendes Synspunkt, med Rette har følt sig brøstholden over den Stilling, de er kommet i ved de foretagne Restriktioner. Men som Helhed vil jeg bestemt pointere og bestemt hævde, at Handelen ikke vilde have haft mere at udrette. Det kan være, at en enkelt kunde have haft noget mere og andre noget mindre, det kunde have været fordelt paa en anden Maade; men vi har købt i Udlandet og hjemført til Danmark udenlandske Varer i det Omfang, Landet har haft Mulighed for at betale det.

Det ærede Medlem Hr. Krag spurgte mig, om jeg har forhandlet med det i Henhold til Loven nedsatte Nævn om det Forslag, som her foreligger. Dertil kan jeg svare, at det har jeg ikke. Det var min Hensigt at søge Forhandling med Nævnet efter den Forhandling, der blev ført i Valutaudvalget, men da Valutaudvalget tilkendegav mig, at man mente, det var rigtigst at forelægge Forslaget for Rigsdagen, uden at Valutaudvalget behøvede at tage noget Standpunkt hverken til Lovforslaget som Helhed eller til dets enkelte Bestemmelser, saa mente jeg, det var rigtigst at gaa denne Vej og ikke søge Forhandling med det i Henhold til Loven nedsatte Nævn. Det vilde da

ogsaa have været højst ejendommeligt, om der var ført saadanne Forhandlinger der, medens Valutaudvalget henviste mig til at søge Forhandling om Lovforslaget i Rigsdagens Udvalg. Havde jeg ændret Loven i væsentlig Grad, havde Forholdet maaske været et andet, men da Lovforslaget er forelagt væsentlig uden Ændringer, kan jeg ikke skønne, der har været nogen Rimelighed i at søge Forhandlinger i Nævnet, efter at Valutaudvalget havde indtaget den Stilling, det gjorde.

Jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. Krag i den Betragtning, han gav Udtryk for mod Slutningen af sin Tale: at det, vi skal tilstræbe, er at skabe den bedst mulige Afløsning af de Restriktioner, vi har. Spørgsmaalet er saa, paa hvilken Maade, og hvad det er, vi skal sætte i Stedet. Og det forekommer mig, at der indtil dette Øjeblik ikke er givet nogen klar Fremstilling af, hvad man kan sætte i Stedet; jeg havde heller ikke ventet det, for det et yderst vanskeligt Spørgsmaal, og jeg tror ogsaa, det er rigtigst, at det sker paa den Maade, at der stilles Ændringsforslag i det Udvalg, der vil blive nedsat.

Det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte en Udtalelse, som jeg tager til Indtægt for Haabet om en frugtbringende Forhandling i Udvalget, nemlig den, at vi jo paa Grundlag af de Forhandlinger, der føres i Udvalget, maa se at træffe saadanne Foranstaltninger, at vi kan opfylde vore traktatlige Forpligtelser og have Kontrol over vor Valuta. Naar det ærede Medlem vil arbejde paa den Linie, nærer jeg ikke Tvivl om, at vi naar til et tilfredsstillende Resultat.

Sluttelig gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om Guld klausulen i Forbindelse med de Bestemmelser om Nationalbanken, der findes i Lovforslaget, og udtalte, at det ikke blot var denne Guld klausul, der havde Interesse, men ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt der i det private Forhold Mand og Mand imellem og mellem Selskaber og andre skulde betales efter Guld klausulen, naar der findes en saadan. Jeg kan hertil sige, at Regeringen længe har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, hvad der jo ikke er saa underligt, efter at der er faldet endog en Højesteretsdom i et Guld klausulspørgsmaal, og